

Lietuvos Respublikos Vyriausybės
2010 m. spalio 13 d. pasitarimo sprendimo
(protokolo Nr. 66, 11 klausimas)
priedas

**PRIEMONIŲ, ĮGALINANČIŲ GERIAU NUSTATYTI SU ĮMONIŲ BANKROTU SUSIJUSIAS NUSIKALSTAMAS
VEIKAS, PLANAS**

Eil. Nr.	Sprežtinas klausimas / Problemos apibūdinimas	Priemonės	Siūlomi keisti teisės aktai	Atsakingi vykdytojai	Įvykdymo terminas	Įvykdymas
1.	<p>Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymo (toliau – Įmonių bankroto įstatymas) ir Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso (toliau – Baudžiamasis kodeksas) sąvokų suderinimas</p> <p>Įmonių bankroto įstatymo sąvoka „tyčinis bankrotas – įmonės privedimas prie bankroto tyčia“ gali būti traktuojama kaip patikslinanti pagrindus, kuriais remiantis galėtų būti nustatomi kalti asmenys (patraukiami baudžiamajon atsakomybėn), nes ši sąvoka nėra tiesiogiai susieta su Baudžiamajame kodekse įtvirtinta nusikalstamų veikų (nusikalstamo bankroto ir skolininko nesąžiningumo) sudėtimi</p>	1.1. Susieti Įmonių bankroto įstatymo tyčinio bankroto sąvoką su Baudžiamojo kodekso nusikalstamo bankroto ir skolininko nesąžiningumo nusikalstamų veikų sudėtimi	Įmonių bankroto įstatymas	Ūkio ministerija, Teisingumo ministerija, Vidaus reikalų ministerija, Generalinė prokuratūra, Įmonių bankroto valdymo departamentas prie Ūkio ministerijos (toliau – Įmonių bankroto valdymo departamentas)	2011 metų II ketvirtis	
2.	<p>Tyčios ir juridinio asmens valdymo organo nario ir dalyvio nesąžiningų veiksmų įrodymas</p> <p>Įrodyti, kad bankrotas buvo tyčinis (nusikalstamas), o ne verslo nesėkmė, labai sudėtinga, nes visi atsakingi asmenys teigia, kad jie veikė įmonės naudai, tačiau jiems nepasisėkė dėl objektyvių priežasčių.</p> <p>Teismui nustačius tyčinį (nusikalstamą) bankrotą, bankroto administratorius privalo patikrinti sandorius, sudarytus per 5 metus iki bankroto bylos iškelimo, ir, nustatęs priešingų įmonės veiklos tikslams ir (arba) galėjusių turėti</p>	2.1. Nustatyti (apibrėžti) požymius, kuriems esant yra didelė tyčinio (nusikalstamo) bankroto (nesąžiningų sandorių) tikimybė		Įmonių bankroto valdymo departamentas, Valstybinė mokesčių inspekcija prie Finansų ministerijos (toliau – Valstybinė mokesčių inspekcija), Generalinė prokuratūra, Finansinių nusikaltimų tyrimo	2011 metų I ketvirtis	Iš atsakingų vykdytojų gauta medžiaga apibendrinta ir Įmonių bankroto valdymo departamento 2011-02-02 raštu Nr. (6.12)A2-349, 2011-03-08 raštu Nr. (6.12)A2-742 ir 2011-04-19 raštu Nr. (6.12)A2-1292 pateikta Ūkio ministerijai

Eil. Nr.	Spreštinas klausimas / Problemos apibūdinimas	Priemonės	Siūlomi keisti teisės aktai	Atsakingi vykdytojai	Įvykdymo terminas	Įvykdymas
	<p>įtakos tam, kad įmonė negali atsiskaityti su kreditoriais, sandorių, pareikšti ieškinius įmonės bankroto bylą nagrinėjančiame teisme dėl sandorių pripažinimo negaliojančiais (Įmonių bankroto įstatymo 20 straipsnis). Vadinasi, teismui konstatavus tyčinio (nusikalstamo) bankroto faktą, gali kilti teisinių pasekmių civilinių teisinių santykių srityje, susijusių su sandorių pripažinimu negaliojančiais (restitucijos taikymas, pareiga atlyginti žalą, gražinti dėl sudarytų sandorių gautas pajamas ir kita).</p>			tarnyba prie Vidaus reikalų ministerijos (toliau – Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba), Policijos departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos (toliau – Policijos departamentas)		
	<p>Skirtingai nei baudžiamojoje teisėje, civilinių teisinių santykių srityje kai kuriais atvejais teisės aktai nustato, kad esant tam tikroms aplinkybėms asmuo laikomas nesąžiningu (pvz., kreditoriaus interesus pažeidusio sandorio šalis yra laikoma nesąžininga Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – Civilinis kodeksas) 6.67 straipsnyje nustatytais atvejais). Tokiu atveju sandorį ginčijantis asmuo neturi pareigos įrodinėti, kad kita sandorį sudariusi šalis siekė nesąžiningų tikslų. Šiuo metu (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 178 straipsnis) įrodyti privedimą prie bankroto (nemokumo) tyčia ir tai, kad konkretus sandoris buvo priešingas įmonės veiklos tikslams ir (ar) turėjęs įtakos, kad įmonė negali atsiskaityti su kreditoriais, turi reikalavimus keliantys asmenys (bankroto administratorius, kreditoriai)</p>	<p>2.2. Įvertinti, vykdant 2.1 punkte nurodytą priemonę, nustatytus požymius ir prireikus parengti Įmonių bankroto įstatymo pakeitimus – numatyti, kad, esant tam tikroms aplinkybėms, su tam tikrais asmenimis sudaryti ūkio subjekto sandoriai laikomi pažeidžiančiais kreditorių interesus ir, esant tam tikriems požymiams, yra tyčinio (nusikalstamo) bankroto (nesąžiningų sandorių) tikimybė. Juridinio asmens vadovas (savininkas) privalėtų įrodyti, kad ūkio subjekto veiksmai (sandoriai) atitiko įprastą ūkinę komercinę veiklą ar verslo logiką</p>	Įmonių bankroto įstatymas	Ūkio ministerija, Įmonių bankroto valdymo departamentas, Valstybinė mokesčių inspekcija	2011 metų II ketvirtis	
		<p>2.3. Organizuoti seminarą bankroto administratoriams, pakviesti teisėjus, tyrėjus ir kitus atsakingus ir suinteresuotus asmenis sandorių, sudarytų iki bankroto bylos iškėlimo patikrinimo ir tyčios požymių nustatymo bei tyčinio (nusikalstamo) bankroto požymių vertinimo klausimais</p>		Ūkio ministerija	2011 metų III ketvirtis	

Eil. Nr.	Spręstinas klausimas / Problemos apibūdinimas	Priemonės	Siūlomi keisti teisės aktai	Atsakingi vykdytojai	Įvykdymo terminas	Įvykdymas
3.	<p>Juridinio asmens vadovo, valdymo organų nario ir dalyvio atsakomybė</p> <p>Civilinio kodekso 2.50 straipsnis nustato, kad juridinio asmens dalyvis neatsako pagal juridinio asmens prievolės, išskyrus įstatymuose arba juridinio asmens steigimo dokumentuose nustatytus atvejus. Kai juridinis asmuo negali įvykdyti prievolės dėl juridinio asmens dalyvio nesąžiningų veiksmų, juridinio asmens dalyvis atsako pagal juridinio asmens prievolę savo turtu subsidiariai. Civilinio kodekso 2.81 straipsnio 3 dalis nustato, kad juridinio asmens dalyviai turi teisę kreiptis į teismą su ieškiniu, prašydami uždrausti juridinio asmens valdymo organams ateityje sudaryti sandorius, prieštaraujančius juridinio asmens veiklos tikslams ar peržengiančius juridinio asmens valdymo organo kompetenciją. Civilinio kodekso 2.82 straipsnio 3 dalis nustato, kad valdymo organas atsako už juridinio asmens dalyvių susirinkimo sušaukimą, pranešimą juridinio asmens dalyviams apie esminius įvykius, turinčius reikšmės juridinio asmens veiklai, juridinio asmens veiklos organizavimą, juridinio asmens dalyvių apskaitą, veiksmus, nurodytus šio kodekso 2.4 straipsnio 3 dalyje, jeigu kitaip nenumatyta atskirų juridinių asmenų veiklą reglamentuojančiuose įstatymuose. Pagal Civilinio kodekso 2.4 straipsnio 3 dalies (ir 2.74 straipsnio) nuostatas, juridinio asmens valdymo organas atsako už juridinio asmens turto ir viso kito, kas susiję su juridinio asmens verslu, tvarkymą, taip pat dokumentų saugojimą ir už informacijos apie juridinio asmens turta, verslą teikimą taip, kad kiekvienas turintis teisinį interesą asmuo bet kada galėtų gauti visapusišką</p>	<p>3.1. Apriboti asmens teisę 5 metus eiti viešojo ir (ar) privataus juridinio asmens vadovo pareigas ar būti kolegialaus valdymo organo nariu, jei įmonės bankrotą nagrinėjančiam teismui nustačius tyčinį (nusikalstamą) bankrotą asmuo pripažįstamas kaltu dėl tyčinio (nusikalstamo) bankroto. Informaciją apie tokius asmenis skelbti viešai</p> <p>3.2. Remiantis Civilinio kodekso 6.128 straipsnio 3 dalies nuostatomis, svarstyti galimybę nustatyti, kad, likvidavus juridinį asmenį dėl bankroto, asmenys, teismo sprendimu pripažinti kaltais dėl tyčinio (nusikalstamo) bankroto ir kitais skolininko nesąžiningumo atvejais, privalo įvykdyti prievolę už juridinį asmenį, jei teismas nustato, kad juridinio asmens prievolė neįvykdyta dėl šio asmens tyčinių (nusikalstamų) veiksmų</p> <p>3.3. Svarstyti Baudžiamojo kodekso 209 straipsnio („Nusikalstamas bankrotas“) sankcijoje nustatytos laisvės atėmimo iki 3 metų bausmės griežtinimo klausimą ir alternatyvios bausmės – piniginės baudos nustatymo tikslingumą, taip pat 208 straipsnio („Skolininko nesąžiningumas“) sankcijoje nustatytos laisvės atėmimo iki 2 metų bausmės griežtinimo</p>	<p>Įmonių bankroto įstatymas</p> <p>Įmonių bankroto įstatymas</p> <p>Baudžiamasis kodeksas</p>	<p>Ūkio ministerija, Vidaus reikalų ministerija</p> <p>Ūkio ministerija, Vidaus reikalų ministerija</p> <p>Teisingumo ministerija, Vidaus reikalų ministerija, Ūkio ministerija, Generalinė prokuratūra, Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba, Policijos departamentas</p>	<p>2011 metų II ketvirtis</p> <p>2011 metų II ketvirtis</p> <p>2011 metų II ketvirtis</p>	<p></p> <p></p> <p>Teisingumo ministerijos 2011-01-24 raštu Nr. (1.39)7R-575 pasiūlymai pateikti Lietuvos Respublikos Vyriausybei</p>

Eil. Nr.	Spręstinas klausimas / Problemos apibūdinimas	Priemonės	Siūlomi keisti teisės aktai	Atsakingi vykdytojai	Įvykdymo terminas	Įvykdymas
	<p>informaciją apie to asmens turtines teises ir pareigas.</p> <p>Atsižvelgiant į tokią teisinį reglamentavimą, atsakomybė tyčinio (nusikalstamo) bankroto atveju turėtų būti taikoma juridinio asmens vadovui, valdymo organų nariui ir dalyviui. Praktikoje dažniau taikoma teisės aktuose nustatyta atsakomybė juridinio asmens vadovui (asmeniui, kuris įstatymo, sutarties ar administracinio akto pagrindu valdo įmonę ar pagal einamas pareigas įmonėje turi teisę ir galimybę disponuoti įmonės skolininkės turty).</p> <p>Pagal Baudžiamojo kodekso 209 straipsnį asmuo, sąmoningai blogai valdydamas įmonę nulėmęs jos bankrotą ir dėl to padaręs didelės turtinės žalos kreditoriams, baudžiamas laisvės atėmimu iki 3 metų. Kai kuriose kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse yra nustatytos griežtesnės bausmės</p>	<p>klausimą ir prireikus parengti Baudžiamojo kodekso pakeitimo projektą</p> <p>3.4. Siekiant užtikrinti, kad vienoje institucijoje būtų kaupiama visa informacija apie įmones, kurių bankrotas buvo pripažintas tyčiniu (nusikalstamu), ir apie tai skelbti viešai, Įmonių bankroto įstatyme nustatyti, kad, įsiteisėjus teismo nutarčiai dėl tyčinio (nusikalstamo) bankroto, teismas privalo raštu pranešti apie tai Įmonių bankroto</p>	<p>Įmonių bankroto įstatymas</p>	<p>Ūkio ministerija, Įmonių bankroto valdymo departamentas</p>	<p>2011 metų II ketvirtis</p>	
		<p>valdymo departamentui prie Ūkio ministerijos (teismas gali pavesti atlikti šią pareigą bankroto administratoriui) ir apie tai skelbiama Įmonių bankroto valdymo departamento prie Ūkio ministerijos interneto svetainėje</p> <p>3.5. Įmonių bankroto valdymo departamento prie Ūkio ministerijos interneto svetainėje sukurti nuolatinę svetainės skiltį, kurioje būtų skelbiama informacija apie galimybes gauti informaciją verslo rizikai vertinti iš valstybės ir privačių institucijų, nurodant rinkoje esančias privataus verslo priemones verslo rizikos vertinimo</p>	<p>Įmonių bankroto įstatymas</p>	<p>Įmonių bankroto valdymo departamentas, Ūkio ministerija, Vidaus reikalų ministerija</p>	<p>2011 metų II ketvirtis</p>	<p>Vykdamas 3.5 priemonę, Įmonių bankroto valdymo Departamento interneto svetainėje sukurta nauja skiltis „Informacija verslo rizikai vertinti“, kurioje skelbiamos nuorodos į rinkoje</p>

Eil. Nr.	Spręstinas klausimas / Problemos apibūdinimas	Priemonės	Siūlomi keisti teisės aktai	Atsakingi vykdytojai	Įvykdymo terminas	Įvykdymas
		sirtyje, daugiausia dėmesio skirti informacijos apie nesąžiningus skolininkus ir pripažintus kaltais dėl nusikalstamo bankroto asmenis prieinamumui				esančias privataus verslo priemones verslo rizikos vertinimo srityje. Galimybė gauti informaciją verslo rizikai vertinti iš valstybės institucijų bus sudaryta Lietuvos Respublikos Seimui priėmus Įmonių bankroto įstatymo pakeitimo projektą
4.	<p>Atsiskaitymų (mokėjimų eiliškumo) reglamentavimo spragos</p> <p>Civilinio kodekso 6.929 straipsnis nustato, kad atsiskaitymai tarp juridinių asmenų, taip pat atsiskaitymai dalyvaujant fiziniams asmenims, užsiimantiems ūkine komercine veikla, atliekami negrynaisiais pinigais, o įstatymų nustatytais atvejais ir tvarka – ir grynaisiais pinigais. Atsiskaitymai dalyvaujant fiziniams asmenims, kurie nesiverčia ūkine komercine veikla, gali būti atliekami grynaisiais pinigais, neribojant sumos, arba negrynaisiais pinigais. Civilinio kodekso 6.923 straipsnio 2 dalyje reglamentuojamas tik lėšų iš sąskaitos nurašymo (atsiskaitymo negrynaisiais pinigais) eiliškumas, kai lėšų visiems pareikštiems reikalavimams patenkinti neužtenka. Iš esmės bendru atveju kompleksiskai neregamentuotas</p>	<p>4.1. Kompleksiškai svarstyti priemonių, nustatančių atsiskaitymų (mokėjimų eiliškumo) grynaisiais ir negrynaisiais pinigais, įgyvendinimo tvarką ir prireikus papildyti Civilinį kodeksą</p> <p>4.2. Bankroto metu: 4.2.1. vykdant ūkinę komercinę veiklą, siekiant aiškiau reglamentuoti pinigų srautų, susijusių su ūkine komercine veikla, ir pinigų srautų, susijusių su kreditorių reikalavimų tenkinimu bei administravimo išlaidų mokėjimu, atskyrimą, nustatyti, kad nuo bankroto bylos iškėlimo dienos</p>	<p>Civilinis kodeksas</p> <p>Įmonių bankroto įstatymas</p>	<p>Ūkio ministerija, Teisingumo ministerija, Finansų ministerija, Valstybinė mokesčių inspekcija</p> <p>Ūkio ministerija, Finansų ministerija, Teisingumo ministerija, Įmonių bankroto valdymo departamentas, Valstybinė mokesčių inspekcija</p>	<p>2011 metų II ketvirtis</p> <p>2011 metų II ketvirtis</p>	
	ūkio subjekto atsiskaitymų eiliškumas (ne tik duodant nurodymą nurašyti lėšas iš sąskaitos), taip pat neregamentuotas vykdomų atsiskaitymų eiliškumas grynaisiais pinigais. Minėtas Civiliniame kodekse nustatyto	atsiskaitymai, susiję su bankroto proceso vykdymu ir atsiskaitymu su kreditoriais, vykdomi tik per bankroto administratoriaus atidarytą atskirą sąskaitą; aiškiau				

Eil. Nr.	Spręstinas klausimas / Problemos apibūdinimas	Priemonės	Siūlomi keisti teisės aktai	Atsakingi vykdytojai	Įvykdymo terminas	Įvykdymas
	<p>mokėjamų eiliškumo taikymas gali būti suprantamas siauriau nei pripažintame netekusiu galios Laikinajame mokėjamų eilės tvarkos įstatyme (Žin., 1999, Nr. 106-3062), kuriame buvo nustatyta mokėjamų eilės tvarka, kai mokėtojas visiems atsiradusiems piniginiams įsipareigojimams įvykdyti vienu metu neturi pakankamai pinigų. Šiuo metu Civiliniame kodekse reglamentuojamas momentinis mokesčio mokėtojų nurodymo nurašyti iš sąskaitos lėšas eiliškumas neįpareigoja paties mokesčio mokėtojo vykdyti visus atsiskaitymus per visas turimas sąskaitas socialiai teisinga ir teisiškai reglamentuota tvarka, nes tokio reglamentavimo nėra. Tai sudaro galimybę ūkio subjektams piktnaudžiauti ir prieš keliant bankroto bylą atsiskaityti visų pirma su pasirinktais kreditoriais ir, neatsiskaičius su darbuotojais ir valstybės bei Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžetu, inicijuoti bankrotą. Bankroto metu kreditorių reikalavimai tenkinami Įmonių bankroto įstatymo nustatyta tvarka: darbuotojų reikalavimai daugiausia tenkinami iš Garantinio fondo, o antrąją eilę tenkinamiems valstybės kreditorių reikalavimams dažnai nebeužtenka lėšų. Bankroto metu dažnai kyla ginčų dėl einamųjų mokesčių, valstybinio socialinio draudimo įmokų, susijusių su bankrutuojančios įmonės vykdoma ūkine komercine veikla, mokėjimo ir išieškojimo. Pasitaiko atvejų, kai, nenutraukus ūkinės komercinės veiklos, nesumokėti einamieji mokesčiai, patvirtinus reikalavimus, tenkinami Įmonių bankroto įstatymo 35 straipsnyje nustatyta tvarka. Įmonių bankroto įstatymo 11 straipsnio 3 dalies 5 punkte</p>	<p>nustatyti, kad ūkinė komercinė veikla, kuri didina dėl bankroto patiriamus kreditorių nuostolius, turi būti nedelsiant nutraukiama, o reikalavimai, atsiradę iš ūkinės komercinės veiklos dėl neįvykdytų prievolių ir įsipareigojimų, būtų tvirtinami tik nutraukus ūkinę komercinę veiklą. Numatyti, kad, jei bankrutuojanti įmonė tęsia ūkinę komercinę veiklą, ji privalo turėti dvi (tik dvi) sąskaitas: vieną – atsiskaitymams, susijusiems su ūkine komercine veikla, ir antrą – atsiskaitymams su kreditoriais, administravimo išlaidoms ir su ūkine komercine veikla nesusijusiems einamiesiems mokėjimams. Aiškiai atskyrus atsiskaitymus per dvi sąskaitas, įteisinti mokesčių administratoriaus teisę laiku nesumokėtus einamuosius mokesčius ir įmokas, atsiradusius dėl vykdomos ūkinės komercinės veiklos, nusirašyti iš atitinkamos sąskaitos;</p> <p>4.2.2. įvertinti galimybę nustatyti, kad bankroto administratorius nepriima atsiskaitymų iš debitorių ir kitų bankroto metu gaunamų lėšų grynaisiais pinigais, kai vieno atsiskaitymo suma viršija nustatyto dydžio sumą (pavyzdžiui, 1 000 litų), o administratoriaus gautos mažesnės sumos turi būti įneštos į minėtą atskirą sąskaitą ne vėliau</p>				

Eil. Nr.	Spręstinas klausimas / Problemos apibūdinimas	Priemonės	Siūlomi keisti teisės aktai	Atsakingi vykdytojai	Įvykdymo terminas	Įvykdymas
	nustatyta pareiga administratoriui atidaryti atskirą sąskaitą banke lėšoms bankroto proceso metu kaupti ir atsiskaityti su kreditoriais, todėl, kreditoriams nusprendus tęsti ūkinę komercinę veiklą, turėtų būti aiškiai atskiriami pinigų srautai, susiję su ūkine komercine veikla, ir pinigų srautai, susiję su kreditorių reikalavimų tenkinimu bei administravimo išlaidų mokėjimu. Šiuo metu bankroto administravimo išlaidos gali būti apmokamos ir iš pajamų, gautų iš ūkinės komercinės veiklos, todėl galima paradoksali padėtis, kai vykdant šią veiklą nemokami mokesčiai ir didinami kreditorių reikalavimai, o iš ūkinės komercinės veiklos gautos pajamos naudojamos bankroto administravimo išlaidoms dengti. Tai sudaro prielaidas piktnaudžiauti, vykdant ūkinę komercinę veiklą nemokėti mokesčių ir vilkinti bankroto procedūras	kaip per tris darbo dienas nuo jų gavimo				
5.	<p>Priešpriešinių vienaarūšių reikalavimų įskaitymas</p> <p>Sunkmečiu išryškėjusi įmonių tarpusavio atsiskaitymo problema sukėlė bankrotų grandinę. Neretai skolininkas inicijuoja bankrotą savo kreditoriui, pasitaiko atveju, kad jo paties skola kreditoriui didesnė už kreditorinį reikalavimą. Taip nukenčia abu verslo subjektai, nes iškėlus bankroto bylą tikimybė, kad bus patenkinti jų trečios eilės reikalavimai, labai maža. Įteisinus tarpusavio įskaitymus, padidėja tikimybė, kad veiklą galėtų tęsti abu verslo subjektai. Įskaitymo galimybė ypač svarbi tais atvejais, kai iki bankroto pradžios įskaitymai negalėjo būti padaryti, nes priešpriešinis reikalavimas atsiranda vėliau (pavyzdžiui, užsakovo reikalavimas atlyginti už netinkamai</p>	<p>5.1. Išanalizuoti priešpriešinių vienaarūšių reikalavimų įskaitymo nemokumo atvejais galimybę, teigiamas ir neigiamas kreditorių priešpriešinių reikalavimų užskaitymo pasekmes bankroto proceso metu, atsižvelgiant į 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų nuostatas dėl priešpriešinių vienaarūšių reikalavimų įskaitymo bei Europos Sąjungos valstybių narių praktiką</p> <p>5.2. Nustatyti sąlygas, kada galima remtis įskaitymais įmonių restruktūrizavimo, įmonių bankroto</p>	<p>naujas teisinis reglamentavimas, Nemokumo įstatymo koncepcija, Nemokumo įstatymas</p> <p>naujas teisinis reglamentavimas, Nemokumo įstatymo</p>	<p>Ūkio ministerija, Teisingumo ministerija, Finansų ministerija, Vidaus reikalų ministerija, Socialinės apsaugos ir darbo ministerija, Valstybinė mokesčių inspekcija, Valstybinio socialinio draudimo fondo valdyba prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos</p>	<p>2011–2012 metai</p> <p>2011–2012 metai</p>	

Eil. Nr.	Spręstinas klausimas / Problemos apibūdinimas	Priemonės	Siūlomi keisti teisės aktai	Atsakingi vykdytojai	Įvykdymo terminas	Įvykdymas
	atliktus rangovo darbus, kurių trūkumai išaiškėja vėliau, eksploataavimo metu, ar už nebaigtus darbus, kai bankrutavęs rangovas negali ištaisyti trūkumų ar atlyginti padarytų nuostolių). Kai kuriais atvejais bankrotas gali būti patrauklus netinkamai atlikusiam darbus rangovui, nes bankroto metu jis išvengia atsakomybės už netinkamai atlikus darbus. Tokiais atvejais kreditoriui įstojus į bylą proceso metu (teismui pripažinus reikalavimus, kai	ir fizinių asmenų bankroto atvejais, siekiant išvengti piktnaudžiavimo	konceptija, Nemokumo įstatymas			
	reikalavimai kyla dėl prieš iškeliant bylą sudarytų sandorių, tačiau paaiškėja tik bankroto metu) tarpusavio įskaitymų taikymas galėtų būti vertinamas kaip viešo intereso gynimas. Tarpusavio įskaitymai bankroto metu būtų naudingi tiek bankrutuojančioms įmonėms (padidėtų kreditorių reikalavimų tenkinimas), tiek verslo subjektams – kreditoriams, kurie nėra atsiskaitę su bankrutavusia įmone					